

ČTVRTLETNÍK OBCE

KNĚŽDUBSKÝ ZPRAVODAJ

4/2012

PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH
SPOUSTU ŠTĚSTÍ,
PEVNÉ ZDRAVÍ
V NOVÉM ROCE
PŘEJE

OBEC KNĚŽDUB
696 84 KNĚŽDUB 140

Obsah

1. Úvodní slovo
2. Nejdůležitější body z usnesení ZO za období od 1. 11. 2012 do 31. 12. 2012
3. Informace pro občany
4. Školní okénko
5. Společenské a kulturní události
6. Ze života spolků a zájmových organizací
7. Společenská kronika
8. Povídka

1. Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,

Ani jsme se nenadáli a je před námi čas Vánoc, doba, kterou by měl charakterizovat pokoj, mír a pohoda. Měl by, jenže už od začátku listopadu nás média a obchodní řetězce masírují komerčními reklamami s vánoční tematikou a vybízejí k „zaručeně výhodným nákupům“. Ne každý je natolik odolný, aby těmto svodům odolal. Všude na nás v obchodech blikají ozdoby, vykukují Mikulášové, čertíci, vánoční stromečky a navozují tu pravou nákupní atmosféru. Zdá se mně potom velmi úsměvné, když mně někteří občané osloví s vážnou tváří a téměř nahněvaně v polovině listopadu: „Starosto jak to, že ještě nemáme vánoční výzdobu v obci a kdy bude svítit vánoční strom?“ Vysvětlení, že vše má svůj čas a že Vánoce jsou až v prosinci, tak s tím jsem evidentně nepochodil. Závěr roku je většinou vždy hektickým obdobím a tlak okolí na nás na všechny se zvyšuje. Je však třeba se trochu zamyslet, zklidnit a včas vystoupit z tohoto stále rychleji jedoucího vlaku, který neví, kam jede a kde zastaví. Ono by se také mohlo za chvíli stát, že na Tři krále nás někdo bude nutit malovat velikonoční vajíčka.

Období konce roku se nese vždy především ve znamení adventu a největších křesťanských svátků-Vánoc. Je proto potřeba oproti všem trendům zvolnit, oprostít se od stresujících informací o konci světa či nákupního šílenství v obchodních centrech. Nemíjí třeba se trápit myšlenkami, že když to tak řeší většina a člověk se tomu nepoddá, že je méněcenný a divný. Naopak, je to osoba mentálně silná, samostatně a rozumně uvažující, osoba hodná uznání.

V těchto svátečních dnech bychom se měli spíše zamyslet nad tím, co jsme v tom letošním roce odvedli ve prospěch svých nejbližších, společnosti, ve které žijeme, ale také sami pro sebe. Zda jsme pro své nejbližší okolí i společnost přínosem a ne zátěží. Je samozřejmé, že ne vše se při naší celoroční práci povede, ale důležitý je pocit toho, že jsme konali v dobré víře, i když naše snažení někdy nepřineslo kýžený výsledek, který byl našim přáním. Věřím však, že pro většinu z Vás byl rok 2012 úspěšným a že předsevzetí do příštího roku, které již teď spřádáte ve svých myslích, pro Vás budou velkou motivací jak v osobním tak veřejném životě. Jsou to jistě představy, ve kterých si přejeme posunout se zase o kus dál ve svých různorodých zaměstnáních a činnostech. Mým osobním přáním je, aby se Vám všem podařily tyto představy bezezbytku naplnit.

Při hodnocení a bilancování letošního roku z pohledu obce se nebudu pouštět do vyjmenovávání provedených investičních či kulturních akcí. Ty jsou koneckonců obsahem zpravodajů za jednotlivá čtvrtletí. Chtěl bych navázat na ideu výše uvedených slov, týkajících se vzájemných vztahů a porozumění. V letošním roce se uskutečnila spousta kulturních a společenských akcí, které pořádala nejen obec ale také organizace a sdružení v působnosti obce a samozřejmě farní úřad. V této oblasti je Kněždub jednou z nejaktivnějších obcí regionu co do počtu složek i uskutečněných akcí. Velmi si proto cením vzájemné dohody a spolupráce mezi těmito organizacemi. Nedochozí mezi nimi k závažným neshodám, sporům, či dokonce vzájemnému nepřátelství. Tyto vzájemné

vztahy se následně přenáší mezi všechny občany, poněvadž téměř v každé rodině je někdo členem některé z organizací. Bez těchto dobrých vztahů by se těžko daly uskutečnit v obci takové akce jako je např. každoroční sobotní program u příležitosti Jánské pouti, hody či fašaňková obchůzka po obci. Mým osobním přáním je, aby soudržnost obce na takovéto úrovni i nadále zůstala nebo se ještě zlepšovala. Že tomu snad i nadále tak bude, mě ujistila schůzka s představiteli spolků a organizací, která se uskutečnila začátkem prosince, kdy se plánovala činnost a akce na rok 2013.

Za podporu a účast na všech těchto akcích v průběhu letošního roku, patří poděkování a uznání především Vám občanům, poněvadž toto je známkou kulturnosti obce a zájmu Vás občanů o život v obci. Vážení spoluobčané, dovolte mně, abych Vám všem poděkoval za spolupráci a činnost ve prospěch obce, již jste jakýmkoliv způsobem vypomohli a usnadnili práci obecnímu úřadu.

Přeji Vám za sebe, zastupitele obce i všechny zaměstnance obecního úřadu příjemné prožití vánočních svátků, pevné zdraví, štěstí, spokojenost a mnoho úspěchů v nastávajícím novém roce 2013.

Libor Grabec - starosta obce

2. Nejdůležitější body z usnesení ZO za období od 1.11.2012 do 31.12.2012.

USNESENÍ Z 15. SCHŮZE ZASTUPITELSTVA OBCE KNĚŽDUB, KONANÉ DNE 14.12. 2012

ZO schvaluje:

1. Zapisovatele 15. schůze ZO Ing. Jana Petruchu.
2. Ověřovatele zápisu o průběhu 15. schůze ZO: p. Miroslav Štípský, p. Milan Durna.
3. Program 15. schůze ZO.
4. Složení inventarizačních komisí pro provedení inventarizace majetku obce za rok 2012, termín provedení inventur k 31.12.2012.
5. Žádost o finanční příspěvek pro Charitu Strážnice na rok 2013.
6. Rozpočtové opatření obce č.4/2012.
7. Způsob hospodaření obce do schválení rozpočtu na rok 2013.
8. Dodatku č. 3 ke Smlouvě na pronájem bytu na budově ZŠ Kněždub, uzavřené s p. Josefem Matyášem ml., Kněždub č.p.147, 696 64.

ZO bere na vědomí:

1. Kontrolu a plnění bodů usnesení ze 14. schůze ZO ze dne 26. 10. 2012.
2. Zprávu starosty obce o činnosti OÚ za období od 26. 10. 2012 do 14. 12. 2012.
3. Návrh rozpočtu ČOV Velička na rok 2013.
4. Rozpočtový výhled ČOV Velička na r. 2014 - 2015.
5. Informace o přípravě voleb prezidenta republiky.

3. INFORMACE PRO OBČANY

ÚŘEDNÍ HODINY O SVÁTCÍCH NA OBECNÍM ÚŘADĚ. od 27.12.2012 – do 31.12.2012

Čtvrtek	27.12.	9.00 – 12.00
Pátek	28.12.	Neúřaduje se
Pondělí	31.12.	Neúřaduje se

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!

Obecní úřad Kněždub žádá všechny občany, kteří odebírají vodu z obecního vodovodu, aby si provedli před zimou zabezpečení vodovodních šachet proti promrznutí. V případě poškození vodoměru, případně přípojky vodovodu k dané nemovitosti v důsledku řádného nezajištění šachty, ponese za vzniklé škody odpovědnost majitel nemovitosti.

Obecní úřad Kněždub žádá všechny občany, aby v zimních měsících parkovali své osobní automobily na domovních nájездеch, a nenechávali je zaparkované na komunikacích. Nebudou tak bránit údržbě cest při uhrňování sněhu. V případě, že budou automobily parkované v komunikaci, nebude její údržba prováděna nebo jen v omezené míře. Děkuji za pochopení.

Starosta obce

Honební společenstvo Kněždub

svolává

VALNOU HROMADU HS

která se koná dne

**15. února 2013 v 18.30 hodin
na klubovně MS Šumárník Kněždub**

Pořad valné hromady

1. Zahájení
2. Schválení jednacích bodů valné hromady
3. Zpráva starosty honebního společenstva
4. Zpráva finanční, čerpání rozpočtu
5. Návrh rozpočtu na rok 2013
6. Zpráva revizní komise
7. Informace Mysliveckého sdružení Šumárník Kněždub
8. Diskuse
9. Usnesení
10. Závěr

starosta HS Zachar Václav

Poděkování Optiky EFFATHA

Milí zákazníci, přátelé a příznivci **Optiky EFFATHA**, děkujeme Vám srdečně za Vaši důvěru a návštěvy během roku 2012. Touto cestou Vám chceme popřát pokojné, milostiplné, radostné Vánoční svátky, štěstí a zdraví v rodinách, požehnání Vám i nejbližším od Božího syna, kterého narození s radostí očekáváme a slavíme. Mnoho úspěchů, pohody, veselosti a dobrý start v roce 2013 Vám ze srdce přeje

kolektiv Optiky EFFATHA. Újezd 439. Strážnice

4. ŠKOLNÍ OKÉNKO

Organizace školního roku 2012/2013.

Vánoční prázdniny:	22. 12.2012 – 2.1.2013
Pololetní prázdniny:	1.2.2013
Jarní prázdniny:	11.2. – 17.2.2013
Velikonoční prázdniny:	28.3.-29.3.2013
Hlavní prázdniny:	29.6.- 1.9.2013

Připravované akce školy:

- 17.12.2012 – Školní vánoční besídka dětí v MŠ
- 18.12.2012 – Vánoční besídka pro rodiče v MŠ
- 21.12.2012 – Pásmo žáků ZŠ u obecního vánočního stroměčku
- 21.12.2012 – Školní vánoční besídka v ZŠ
- Prosinec 2012 – Výtvarné vánoční dílny (keramika) v MŠ a ZŠ
- 27.1.2013– Zimní podvečer (vystoupení dětí a žáků školy, výstava výtvarných prací)
- 7.2.2013 – Zápis dětí do 1. Třídy ZŠ

Skanzen

Dne 4. prosince, před svatým Mikulášem, jsme byli ve skanzenu ve Strážnici. Skanzen je muzeum vesnice, kde můžeme vidět, jak lidé na vesnici žili dřív.

Ze začátku jsme měli strach, že snad ani nepojedeme, protože dlouho pro nás nejel autobus, ale nakonec jsme se zdárně do skanzenu dostali.

Když jsme se chystali jít do prvního domku, tak jsme cestou potkali sv. Mikuláše, anděla a dva čerty, kterým jsme zazpívali koledu. Někteří se dokonce nechali začernit od čertů, ale já jsem se držel stranou, aby mě nezašpinili. A když už nás propustili, tak jsme vzápětí potkali Lucky a ty nás pro změnu trochu zabílily, ale já, jako vždy, jsem se držel stranou.

A už jsme byli v prvním domku, kde nám ukazovali pečení vánočních oplatků a ve vedlejší místnosti u draní peří a loupání fazolí vyprávěly tetičky v krojích

vánoční příběh. V dalších chalupách jsme viděli, jaké lidé měli dřív vánoční stromky, co jedli, jaké pekli cukroví, dokonce jsme mohli i ochutnat, jak lidé na vánoce lili olovo, pouštěli po vodě lodičky z ořechových skořápek a spoustu jiného. Potkali jsme tam koledníky, kteří nám zazpívali a nakonec i tři krále. Všichni byli pěkně oblečení v krojích.

Mně se nejvíc líbilo, jak nám promítali na stěnu téměř 50 let starou pohádku O statečném kuřátku.

Všem se to rozhodně líbilo a já se těším zase na nějaký pěkný výlet.

Jáchym Zalubil, 5.ročník

Výroba prasátek

Jednoho dne v pátek, jako každý rok, jsme my, páťáci, vyráběli pro místní důchodce malá keramická prasátka pro štěstí. Vyráběla je s námi paní učitelka Skoumalová. Nejdříve jsme museli zpracovat hlínu, pak jsme ji vyváleli a postupně vykrajovali jednotlivá prasátka. Ta se po uschnutí vypálila v peci, čtvrtáci je hezky nabarvili a po dalším vypálení byl výrobek hotový. Nakonec jsme ho pěkně zabalili. Doufáme, že naše dárečky přinesou babičkám a dědečkům nejen štěstí, ale i radost.

Johanka Šindlerová, 5.roč.

Zubní hygiena

V listopadu k nám do školy přijela studentka z Olomouce, která se chce stát zubařkou. Přivezla s sebou veliký kartáček na zuby, velké umělé zuby a fialovou vodu na zubní plak. Na interaktivní tabuli nám ukázala, jak vypadají zdravé zuby, ale i zuby s kazem a zubním plakem. Dověděli jsme se, že správný kartáček na zuby je více než pasta. Musí mít malou hlavičku s měkkými a hustými štětinkami a pevnou rukojeť, aby se neprohýbal. Všichni jsme si přinesly své kartáčky, se kterými jsme se učili správně čistit zuby. Ti, kteří si zapoměli svůj kartáček doma, si čištění zubů mohli vyzkoušet na umělých zubech.

David Klvač, Ingrid Prágrová 4.roč.

*Přejeme všem krásné prožití svátků vánočních a hodně zdraví a pohody v novém roce.
Za kolektiv ZŠ Mgr.Křížová, ředitelka školy*

Advent v MŠ

Celý rok se překulil nějak moc rychle a advent už je zase tady. Letos jsme se vypravili do Strážnice do skanzenu, abychom si přiblížili, jak toto předvánoční období prožívali lidé v dobách dávno minulých. Už kousek za branou jsme zahlédli obávanou skupinku čertů, Mikuláše a anděla. Někteří nezbedníci by je nejraději obešli, ale nedalo se. Čerti však byli nějak nezvykle hodní, a když jsme řekli Mikulášovi básničku, anděl nás podělil sušeným ovocem. Hned na to se přihnaly Luce a udělaly nám na tvářích šmouhy od mouky. V chaloupce, u které pobývaly, jsme pak viděli pana kostelníka péct na kamnech vánoční oplatky a byl tak hodný, že nám dal taky ochutnat. Několik babiček tam sedělo kolem stolu, draly peří a jedna nám pověděla dávný příběh o narození Ježíška. V další chalupě jsme se dověděli, proč je kolem stolu omotaný tlustý řetěz, čím zdobili vánoční stromečky a jaké dárky děti pod nimi obvykle nacházely a taky jaké dobroty maminky nachystaly na štedrovecerní

stůl. Seznámili jsme se s různými zvyky jako je lití olova do vody – to nám vyšel andělíček s trumpetkou, pouštění skořápek se svíčkami po vodě a taky jak rozkrojit jablíčko, abychom viděli hvězdičku. Naučili jsme se vánoční koledu a ochutnali sladké cukroví, poslechli si pohádku. Cestou jsme potkali koledníky i tři krále a v posledním domečku jsme se učili, jak udělat čerta z těsta a taky jsme si odnesli jednoho do školky. V chauloupkách jsme si taky všimli, že každá měla uvnitř pec a porovnávali jsme je s tou naší ve školce, kterou jsme si vyrobili z papírových krabic a malovaných kachlí.

Pečení jsme si ve školce taky vyzkoušeli – ze slané těsta jsme napekli adventní věnce a později pak vánoční perníčky a cukroví. Začátkem prosince nás navštívil Mikuláš s andělem a čertem. Přinesli košík plný dobrot a čert si dokonce sebou ani nikoho neodnesl, i když měli někteří namále. Čekání na Vánoce nám zpříjemnila i Vánoční pohádka, se kterou k nám zavítalo loutkové divadélko Rolničky. V pondělí 17. prosince si užijeme našeho školkovského štědrého dne a na druhý den pak všechny naše naučené koledy, tanečky a básničky předvedeme rodičům na vánoční besídce.

Přejeme všem šťastné a veselé Vánoce, pod stroměčkem náruč dárků a v novém roce hodně úspěchů.

Za kolektiv MŠ J. Frolková

5. SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ UDÁLOSTI

POZVÁNÍ K VÁNOČNÍM BOHOSLUŽBÁM

24.12. ŠTĚDRÝ DEN – pondělí

13.30 hod. – VÁNOČNÍ MŠE SVATÁ PRO DĚTI

TVAROŽNÉ Lhotě

spojená s obřadem otvírání jesliček;
bohoslužbu doprovází schola Pampelišky
děti nezapomeňte zvonečky!!!

/sbírka na kostel/

21.30 hod. – PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

bohoslužbu doprovází chrámový sbor Salve

/sbírka na kostel/

25.12. SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ – úterý

10.30 hod. – SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ

bohoslužbu doprovází chrámový sbor Salve

/sbírka na kostel/

26. 12. SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA PRVOMUČEDNÍKA – středa

10.30hod. – SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ

27. 12. SVÁTEK SV. JANA EVANGELISTY – čtvrtek

17.00 hod. – mše svatá spojená s obřadem žehnání vína

30. 12. SVÁTEK SV. RODINY JEŽÍŠE, MARIE A JOSEFA – neděle

10.30 hod. – mše svatá spojená s obřadem

obnovy manželských slibů a s obřadem žehnání dětí

14.30 hod. – Vánoční koncert v kostele v Kněždubě

(Cimbálová muzika Michala Miltáka, Mužský a ženský
evangelický sbor z Javorníka, Mužský a ženský sbor z Kněžduba)

17.00 hod. – Vánoční koncert v kostele ve Tvarožné Lhotě

(Sbor Včeličky ze Strážnice)

31. 12. SILVESTR – pondělí

17.00 hod. – mše svatá na poděkování za uplynulý rok; /Te Deum/

Sváteční slovo kněze

Milí Kněždubjané!

Prožíváme advent, dobu očekávání, touhy a naděje. Díváme se k Betlému, k místu, odkud poprvé zazněl hlas: „*Dnes se vám narodil Spasitel – to je Kristus Pán.*“ Malé děti se těší na Ježíška, těší se na to, co dostanou. Dospělí si spíše lámou hlavu s tím, co komu dají. Skutky apoštolů nám radí: „*Blaženější je dávat než dostávat.*“ Život dostává svůj hluboký smysl až teprve, když ho člověk daruje.

Chtěl bych Ti nyní poděkovat za to, že jsi daroval svůj čas svému dítěti, že jsi s ním psal domácí úkoly, hrál sis, vzal jsi ho na výlet. Děkuji Ti, že jsi si udělal čas na svého pubertáka, vyslechl jsi ho v jeho těžké chvíli, a žes ho neodbil větou: „*Však z toho jednou vyrostěš.*“

Děkuji Ti za každý úsměv, pěkné slovo, drobný dárek, kterým jsi potěšil svého partnera. Že i přes svůj těžce nabitý pracovní program, jsi vytvořil chvíli, kdy jsi mohl naslouchat srdcím lidí, které máš rád. Že jsi nesl jejich radosti i bolesti, obavy, úzkost, ale i naději a nadšení.

A nezapomínám ani na vás, drazí senioři, kteří svou obětavou modlitbou neustále podpíráte vaše mladé v každé jejich činnosti. Že pro ně každodenně vyprošujete dar zdraví a Božího požehnání a přejete si, aby i oni měli Pána Boha rádi.

Ano, myslím si, že umíme dávat, starat se, mít v patrnosti, ale musíme se také učit přijímat. Přijímat s vděčností každý dárek, projev pozornosti, byť v duchu a někdy i nahlas zaznívají slova: „*Ale to jste nemuseli, neměli jste si dělat starosti. Neměli jste utrácet tolik peněz.*“

Nechme obdarovat své srdce. Ať nám každý dárek připomene, že Bůh dal lidem ten největší Dar, když poslal na svět svého Syna. V něm se nám zjevila pravá, nesobecká láska... Láska, která nepočítá, neočekává nějaký protidár nazpátek. Ať tento Boží dar, dar lásky Syna, je pro nás vzácnější než úspěch, peníze, požitky, pohodlí.

Vždyť, tento svět je ohrožený, všechno v něm je nejisté. Je možno se na něco ve světě spolehnout? Je možno se dívat do budoucna s nadějí? Lidské naděje selhávají. Když před léty umíral nejmladší člen skupiny Beatles Harrison, ještě před svou smrtí řekl: „*Všchno může počkat mimo hledání Boha a lásky k bližnímu.*“ Ať je i letošní advent pro nás dobou naděje. Naděje, že Pán přichází, Pán přijde, do tvého srdce. Vždyť v jeho rukou je moc a vláda. V nikom jiném není tvá spása.

Děkuj tedy Bohu, že si můžeš o svátcích dopřát něco příjemného. Mysli však také na ty, kdo si to dopřát nemohou. A myslí také na ten největší Dar Vánoc: „*Na Boží dítě, Ježíše položeného v jeslích.*“ Vždyť i jemu se sluší poděkovat, vzdát chválu svým zpěvem.

Zvěstuji vám velikou radost: Narodil se vám Spasitel!

Vítání občánků 2012

Dne 25. listopadu 2012 se uskutečnilo v obřadní síni obecního úřadu vítání občánků naší obce, narozených od 1.11.2011 do 1.11.2012. U příležitosti letošního vítání občánků jsme mezi sebe jako občany Kněždubu oficiálně přijali pouze 5 dětí. Přejeme všem našim nejmenším spoluobčanům do života hodně zdraví, sil a krásné pohodové dětství.

Setkání seniorů 2012

První prosinec byl dnem, kdy jsme přivítali naše seniory, tak jako každý rok ke společnému posezení u skleničky dobrého vína, voňavého kafička a něčeho dobrého k tomu. Určitě se na tento den těší a hlavou jim letí myšlenka, co nám připravili za program, bude se nám to líbit? A tak po úvodním slovu paní Dany Mácalové, pozdravil všechny starosta obce Libor Grabec a senioři mohli hodnotit.

Jako první vystoupili ti úplně nejmenší. Kněždubský taneční kroužek, který vede slečna Ňorková, předvedl s velkým nadšením své vystoupení.

Další v pořadí byl mužský pěvecký sbor, samí šikovní chlapi, což jistě ocenila ženská část seniorů. Naopak při vystoupení žen z Lipova, to zase bylo něco pro mužské oči. To už byla v sále dobrá nálada a všichni si prozpěvovali staré písničky. Pak přišla známá skupina „Šlapeto“. Nechali jsme se unášet písněmi o lodích a mořích.

Taky scénka „Batolata“ byla ukázkou dnešní doby, besedy maminek a jejich dětí na dětském hřišti.

Další scénkou nazvanou „Súsedé“ jsme si připomněli, jak je důležité udržet si dobré vztahy se súsedem, protože stará pravda říká „súsed – největší rodina“.

Do bu vánoční jsme si přiblížili koledami a společným vínšováním. Doufáme, že si senioři odnesli dobrý pocit a každý svůj dáreček, který vyrobili děti ze zdejší základní školy. Celý kolektiv přeje Vám, milí senioři, šťastné a požehnané svátky vánoční, Krista Pána narození, na statečku rozmnožení, v novém roce pevné zdraví a hojnost Božího požehnání.

Marie Křížanová

6. ZE ŽIVOTA SPOLKŮ A ZÁJMOVÝCH ORGANIZACÍ

Letos slavíme 10. jubileum založení kynologického klubu

A jsou tu opět. Krátké dny a dlouhé noci. Za tmy do práce a za tmy z práce. Pocit, že dny opět rychle uběhly a aniž by se člověk nadál, už jsou tu zase vánoční svátky. Pocit, že všechno moc letí. Ani nestihne uschnout velikonoční pomlázka v letních prázdninových dnech, ani pořádně nedovoní hodová kachna či husa a už nám v obchodních domech vyhrává vánoční koleda a útočí na nás zaručeně nejvýhodnější předvánoční slevy. Prostě letí to. K tomu všemu celoroční jistota informačních náletů o zaručených penzích, nutných ekonomických změnách, úsporných opatřeních a nepodvodech či nekrádežích. Až má člověk strach otevřít euroledničku nebo eurokonzervu, aby z ní nevypadnul prezidentský kandidát nebo eurokomisař či nedejbože nějaká zákonná vyhláška nebo novela. Celoročně okolo plno řečí, nejistoty, spěchu a zase blbé nálady. A z toho opět vánoční svátky. Vánoce. Možnost alespoň trochu přibrzdit, zklidnit, odpočinout si a rozhlédnout se kolem sebe, za sebe i před sebe. Uvědomit si, co je důležité, co nám pomáhá. Kde si člověk odpočine, najde trochu klidu a pohody. Každý to hledáme někde jinde, každý to máme jinak. Jedna z možností, kde si „dobít baterky“, najít trochu pohody a užít klidu, může být i koníček. U nás kynologů třeba psi a lidi kolem nich v Karpatech. Vnitřní pocity však nechávám na každém z Vás, ale s dovolením se v krátkosti poohlédnu za životem našeho klubu.

V prosinci slavíme desáté narozeniny. Deset let co se oficiálně ustavil Kynologický klub Karpaty, jako základní organizace Moravskoslezského kynologického svazu (MSKS). Na počátku měl členy z Kněždubu, Hroznové Lhoty, Tasova a Kozojídek. Později začali dojíždět i pejskaři ze vzdálenějšího okolí. V současnosti stále přijíždějí z Archlebova, Veselí nad Moravou, Strážnice a Louky. Máme nadále okolo dvaceti členů a řadu nepravidelných návštěvníků. Na cvičišti se setkáte převážně s německými ovčáky, je možné však spatřit i jiná plemena (belgického ovčáka, bílého švýcarského ovčáka, rhodeského ridgebacka). Pravidelně trénujeme ve středu navečer a neděli dopoledne. Řada členů tu však trénuje i během týdne ve večerních hodinách.

Díky grantovým dotacím a podpoře obecních úřadů v Kněždubě, v Hroznové Lhotě a v Tasově, ale zejména díky úsilí členů, svépomoci a tisícům brigádnických hodin, má teď klub k dispozici oplocený areál s udržovanou cvičební plochou, překážky odpovídající požadavkům zkušebních řádů, vlastní klubovnu s potřebným zázemím i kvalitními výcvikovými pomůckami. Organizujeme zkoušky z výkonu, výcvikové semináře či další kynologické akce, udržujeme a dále budujeme výcvikový areál. Někteří

členové se v poslední době zúčastnili se svými psy celorepublikových výběrových závodů.

Letošní rok jsme opět začali členskou schůzí, únorovými brigádami na cvičišti a výpomocí na zabijačce při tradičním veselském fašaňku. Během roku v Uherském Ostrohu, v Hodoníně nebo jinde skládali zkoušky výkonu Filip Petrucha a naše veselská děvčata Věrka Caudrová a Milada Buchtová. Děvčata se zúčastnila výcvikových seminářů, navíc Věrka Caudrová se svým bílým švýcarským ovčákem vyhrála mezinárodní výstavy v Brně a Nitře. Mimo výcvikové aktivity jsme letos položili dlažbu v klubovně, opravili střechu a kotce. Průběžně udržujeme náš areál, doku-pujeme a opravujeme pomůcky k výcviku i k údržbě areálu.

Jak se už stalo tradicí, na počátku září pořádáme na cvičišti „Den pro děti a veřejnost“. V půli listopadu pak už tradiční „Ochutnávku jídel“ v Kněždubě. Den pro děti byl pohodový a příjemný, pro dětské účastníky velmi štědrý, jen trochu zamrzela menší účast. Naopak listopadová Ochutnávka jídel v Kněždubě si na malou návštěvnost nemohla stěžovat. Zaplněná sokolovna, vyprodané domácí patenty a okolo dvacáté hodiny postupně proskrtávaný jídelní lístek toto potvrdzovaly. Je patrné, že zvěřina, studená kuchyně, čokoládová fontána či kuřecí kapsy táhnou. Letošek pořádně vyzkoušel fyzickou odolnost všech, kteří se na průběhu akce účastnili, i kapacitu místních prostorů. Počet návštěvníků byl letos nejvyšší, potěšil i zájem řady přespolních. Děkujeme návštěvníkům ochutnávky, kteří přišli, ochutnali a poseděli, byli trpěliví, a když bylo potřeba, měli pochopení. Vážíme si podpory a doufáme, že strávili příjemný večer. I do budoucna se budeme snažit o další vylepšení, vyladování případných chyb a připravujeme další novinky. Zde je na místě opět jménem klubu poděkovat všem v kuchyni,

u výdeje jídel a všem „na place mezi stoly“. Speciální díky pak patří opět kuchařkám (i kuchařům☺), kteří ochotně strávili celou sobotu u plotny mezi brambory a povidly a připravili nám na ochutnávku tentokrát přes 400 patentů. Poděkování zaslouží i všichni členové klubu a jejich rodiny, kteří se snažili ochutnávku co nejlépe zajistit. Obdiv a díky zasluhuje pak zejména hlavní kuchař pan Aleš Šupa. Od přípravy ochutnávky až po poslední setření podlahy se strávilo zase přes čtyři sta brigádnických hodin.

Z výše napsaných řádků mám pocit, že i v tomto uspěchaném a ekonomickém světě, se dokáže najít prostor a čas ke sdílení, kamarádství, nezištnosti, podpoře a spolupráci. Doufám a přeju si, že tímto prostorem i časem bylo a také dál bude i naše další žití v kynologickém klubu. Za sponzorskou podporu při Dětském dnu, ale i za pomoc a spolupráci nejenom letošní, ale i v průběhu minulých let, bych chtěl za kynology poděkovat panu Karlu Neumannovi a panu Josefu Petruchovi, firmě Střecha pana Josefa Konečného, stolařství pana Pavla Ševčíka, Pivnici „Na Rožku“ rodiny Pavlicových, prodejně Petva, Řeznictví Náhlík a Náhlík. Díky patří dále Stolařství pana Jiřího Kučery a panu Bílovi z Hroznové Lhoty, Pile pana Zubalíka ze Strážnice, firmě Prefa ze Strážnice, Autodopravě pana Chmelaře z Veselí nad Moravou, firmě Autodíly Mikeska, firmě Stavospoj a Potravinám ve Vnorovech. Ceníme si spolupráce a pomoci mysliveckého sdružení Šumarník.

***K vánočním dnům Vám všem přejeme klid, radost a pohodu,
k Silvestru a do nového roku 2013
zdraví, štěstí, radost, trpělivost a spokojenost.***

Za Kynologický klub Karpaty

Mgr. Jaroslav Mrkva

Sokol Kněždub

Vážení spoluobčané, vážení sportovní přátelé!

Dovolte nám, abychom Vás na závěr roku seznámili s činností naší organizace TJ Sokol Kněždub v uplynulé části sezóny a s plánem činnosti v nejbližším období.

Pod hlavičkou Sokola působí ve svých soutěžích družstva mužů, dorostu, žáků mladších, starších a družstvo šachového oddílu. Družstvo žáků je od stávajícího soutěžního ročníku spojeno s oddílem žáků Tvarožné Lhoty a hraje pod hlavičkou Kněžduba. Z tohoto výčtu družstev je patrné, že jejich organizace a koordinace činnosti je značně náročná a vyžaduje každodenní obětavou práci trenérů i funkcionářů oddílu.

V uplynulém roce se členové Sokola Kněždub kromě své hlavní činnosti, tedy sportu, zaměřili i na další oblasti – budovatelskou a společenskou. Na poli sportovním si družstvo dospělých vede poměrně úspěšně v I. B třídě, družstvo dorostu bojuje již méně úspěšně v okresním přeboru, kdy se pohybuje v dolní polovině tabulky. Velmi nás těší skutečnost, že se nám podařilo zajistit fungování družstev mladších a starších žáků, kteří působí v soutěži okresního přeboru. Je to mnohdy velmi složité, ale o jakési vyjímečnosti tohoto stavu svědčí i to, že tuto kategorii je schopno obsadit a zajistit pouze 6 klubů a obcí z okresu Hodonín (mimo města). Ještě větší radost nám dělá nově vytvořené družstvo přípravky, které čítá 12 dětí, včetně několika děvčat. Tato skutečnost je pro náš oddíl snad

zárukou, že bude fungovat i v dalších letech a bude těžit především z vlastních odchovců. Za obětavou a nelehkou práci s těmi nejmladšími patří poděkování těm, kteří se o ně několikrát za týden starají – Petrovi Chromečkovi, Liborovi Grabcovi ml. a Lubošovi Vařečkovi. Poděkování patří také rodičům dětí za podporu.

V oblasti budovatelské byla největší akcí, mimo pravidelnou údržbu hřiště, dokončení rekonstrukce šaten a zahájení prací na výstavbu umělého zavlažovacího systému trávníku.

V oblasti společenské proběhly velmi úspěšně oslavy 70. výročí založení oddílu. Při této příležitosti byli vyznamenáni členové Sokola, kteří se v uplynulých letech významnou měrou zasloužili o rozvoj klubu. Další, již tradiční a úspěšnou akcí, byla organizace krojovaných hodů ve spolupráci s obecním úřadem.

V příštím roce pro nás bude na poli budovatelském stěžejním úkolem dokončit práce na výstavbě umělého zavlažovacího systému trávníku. Na poli sportovním pak udržení a zkvalitnění činnosti u mládežnických družstev.

Jak je zřejmé, pro příští období nás čeká spousta práce a nemalé cíle. Doufáme, že se nám podaří je naplnit ke spokojenosti své, ale především Vás našich fanoušků i všech občanů Kněžduba.

Tímto bychom chtěli poděkovat i všem našim sponzorům, kteří podporují kněždubský fotbal: firma Střecha Josef Konečný, Kněždub 104, Stavební společnost Kněždub spol.s r.o., Autodoprava p. Nejedlík František, Instalátérství Rýparovi, Řeznictví Náhlík a Náhlík, Hotel Radějov, samozřejmě Obecní úřad Kněždub a ČSTV Hodonín.

Jako již tradičně proběhne 31. prosince 2012 v 10.00 hodin na místním hřišti silvestrovské utkání ve fotbale / kdo přijde, ten si může zahrát / a následné společenské setkání všech hráčů a příznivců TJ Sokol, na které Vás všechny srdečně zveme.

Závěrem bychom vám všem popřáli jménem všech členů naší organizace příjemné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do roku 2013.

Za Sokol Kněždub
Ing. Ladislav Martinek, předseda

Kněždubské sbory

Jak ten čas rychle utíká. A znovu se zamýšlíme nad tím, jak jsme ten rok prožili, kolik písniček zazpívali.

Kněždubské sbory mají v dnešní době 27 členů – mužů je 12 a žen 15. Vedoucím je Josef Matyáš ml. Scházíme se jednou za čtrnáct dnů – ženy ve středu a muži v pátek. Každé setkání není jen o písničce, ale i o vzájemném setkání a pobavení.

V tomto roce jsme zpívali v Hroznové Lhotě, ve Strážnici při vinobraní a v Javorníku, kde se nám velmi líbilo. Letošní rok zazpíváme ještě při rozžihání vánočního stromu. A po mši svaté na Štědrý den budou oba sbory koledovat u vánočního stromu, kde si můžete s námi zazpívat vánoční koledy.

Na neděli 30. prosince jsme připravili společně s otcem Miroslavem vánoční koncert v našem kostele za účasti našich sborů, ale i jiných koledníků a cimbálové muziky. Srdečně Vás všechny zveme.

Přejeme Vám šťastné a veselé svátky vánoční, hojnost Božího požehnání a do nového roku zdraví a spokojenost ve vašich rodinách.

za sbory Marie Křížanová

Sbor dobrovolných hasičů.

Stejně jako minulý rok tak i letos se snaží místní hasiči pomáhat organizacím i soukromým osobám. Provedli jsme několik čištění studní, kanálů, napouštění bazénů, dovoz vody, mytí vozovek, hasičský dozor na různých akcích, atd. Hlavní prioritou pro nás je, abychom byli připraveni vyjízdet k událostem, které přijdou kdykoliv. V tomto roce jsme měli:

- 2x výjezdy k požáru ve Bzenci
- 1x výjezd na Lučinu (planý poplach)
- 1x výjezd na okrskové cvičení (škola Radějov)
- 2x výjezdy na odstranění spadlých stromů (Kejda)

Jsou ale i lepší stránky našeho působení. V tomto roce se po mnoha letech složilo družstvo žen, což je velký úspěch pro náš sbor. Z bývalého družstva žen dnes jsou několikánásobné babičky, takže je z toho zřejmé, jak je tomu dávno, co u nás družstvo žen bylo. Ženy se zúčastnily hned dvou soutěží – v Radějově, a doma na memoriálu Josefa Křížana. Družstvo mužů taky nezhálo a zúčastnilo se tří soutěží – 2x v Radějově, a doma na již zmíněném memoriálu Josefa Křížana.

Na závěr chci poděkovat starostovi obce, zastupitelům a všem hasičům za podporu SDH Kněždub.

Všem občanům přeji za celý sbor Veselé Vánoce a šťastný Nový rok 2013.

Za SDH velitel hasičů Miroslav Durma st.

Mladí hasiči.

Od posledního vydání zpravodaje uběhla krátká doba a nastalo nám zimní období, ve kterém jsme začali trénovat na sokolovně (1x za 14 dní).

Během celého soutěžního roku probíhala soutěž o nejlepšího hasiče Kněžduba v kategorii mladší a starší žáci. Vyhlášení a předání odměn proběhlo na výroční schůzi dětí (dne 28.11.2012) za účasti starosty a velitele hasičů. Dále následovalo pohoštění a slavnostní zakončení roku.

Dne 5.12.2012 zaklepal na dveře u našich mladých hasičů Mikuláš, anděl a čerti a pře-

dali dětem nadílku.

První trénink v roce 2013 bude 6. 2. v 17. hodin na sokolovně. Další tréninky budou bývát každou středu.

Všem přejeme příjemné svátky vánoční a hodně zdraví do nového roku 2013.

Vedoucí mladých hasičů

Mladí florbalisté

1. ligový zápas letošní sezóny orelské ligy ve florbale se uskutečnil ve Velké nad Veličkou. Pořádajícím týmem byl Kněždub. Zúčastnilo se všech 7 týmů. Organizace byla výborná, tímto všem moc děkujeme. První zápas byl se Spartakem Hluk, celkem se nám dařilo až na poslední minuty. Nejsme týmoví hráči, tak jsme nevyhráli, jenom remíza. Nelíbilo se mně, chování některých hráčů. Přál bych si, abychom se stali týmovými hráči. Ten druhý zápas jsme prohráli, ale nevadí. Dáme se dohromady a půjde to. Tak se moc těším na další zápasy.

Marek a Mírek

7. SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Počet sňatků uzavřených v období od 1.11.2012 do 31.12.2012 :	0
Počet dětí narozených v období od 1.11.2012 do 31.12.2012 :	2
Počet zemřelých v období od 1.11.2012 do 31.12.2012 :	2 ženy
Počet obyvatel k 31.12.2012 :	1 114
	Dospělí-muži 457
	Dospělí-ženy 480
	Děti celkem 177
	Děti do 15-ti let 139
	Mládež 15 -18 let 38

Průměrný věk obyvatelstva 41,91 let.

8. Povídka

Příběh o rodině – v dávné minulosti.

Po skončení I. světové války, kdy vznikla nová Československá republika, lidé věřili v lepší život. Bohužel tak rychlý obrat k lepšímu to zase nebyl. Obyvatelstvo dál trápila drahota všeho druhu a vysoká nezaměstnanost, jak v městech, tak na vesnicích. V nuzných chaloupkách žily rodiny většinou početné a jen stěží tu těžkou dobu přežívaly.

Statná vdova, matka čtyř dospívajících dcer byla na tom rovněž tak bídně jako mnoho jiných. Kam se s dcerami poděje, když pomoci od nikoho nemá. Všechny byly urostené, šikovné. Hodně děvčat z vesnice hledalo jakoukoliv službu ve městech, některé odjely sloužit k bohatým sedlákům na Hanou. Tam se také chystala její předposlední dcera Cilka a tu měla matka nejraději. Proto se snažila toto její rozhodnutí vymluvit.

Ej Cilenko, nejezdí tak daleko. Haná že je bohatá? Ano, ale jenom pro majetných. Ještě se tam zahleďš do některého selského synka a potom budeš nešťastná, protože on si tě nikdy nevezme. Víš, jak se říká, panská láska po zajících skáče. „Ale mamičko, vy máte vždycky ze všeho zbytečný strach, vždyť víte, že já se nikde neztratím. Tak se mladá, bezstarostná dívka snažila zpochybnit matčiny obavy.

Službu si našla snadno. V jedné vesnici blízko Olomouce a taky se brzy vdala. Ovšem za žádného boháče. Oba spolu pracovali na velkém statku. Ona na poli, někdy u dobytka, její manžel jezdil s koňským potahem. Narodily se jim dvě dcery, starší se jmenovala Anděla, mladší Antonie a měli od majitele přidělený malý deputální byt o jedné místnosti, ale oni ve své skromnosti byli vděční i za takovou pomoc u jejich začátků.

Mladou rodinku však zasáhl krutý osud. Při svázení obilných snopů ve žních se nešťastnou náhodou těžká fůra převrhla a mladý muž pod ní zahynul. Zraněn byl i kůň, ten pak musel být utracen, což statkáře mrzelo víc než tragická smrt jeho čeledína.

Lepší budoucnost, kterou si mladí manželé plánovali až si nějaké peníze našetří, se rozplynula v mlze a Cilka se stala znenadání vdovou, která neměla nikde zastání. Nezbylo jí nic jiného, než dál ve statku pracovat za mizernou mzdu a stravu.

Nelítostný majitel okamžitě nabídl deputální byt jiné rodině a vdově se dvěma dětmi, aby nezůstaly bez střechy nad hlavou, milostivě poskytl bydlení přímo ve stáji. Byl to kout za řadou krav, zahrazen od stropu těžkou koňskou houní (dekou), v lepším případě dřevěnou stěnou. Dvě palandy, prý postele byly na spaní a dřevěná bedna, na které byla přibitá deska ve tvaru čtverce, sloužila jako stůl. Na stěně byly natlučené hřebíky, aby si na ně mohly pověsit šaty a pod ní stála stará oprýskaná truhla k uložení prádla. Nešťastná mladá žena se zoufale rozplakala nad takovým bezprávím. Kde se umyjí a operou oblečení, vždyť dcerky musí jít do školy čisté. V létě to snad nějak překonají, ale jak přežijí zimu?

„Maminko neplač abys nebyla nemocná, já ti budu všechno pomáhat,“ utěšovala ji citlivá Andělka. Úplně jinak to chápala mladší Toninka.

„Já nepůjdu do školy,“ vyhrožovala plačtivě. „Proč musíme bývat ve chlívě, spolužačky se mnou nechtějí sedět v lavici, prý páchnu.“ Také paní učitelka si všimla obou sester. „Kde bydlíte?“ ptala se. Andělka by si ráda postěžovala paní učitelce, ale Tonča ji pohrozila pěstí, řekne-li pravdu. Její nezodpovězené, proč tak žijí, řešila po svém. Neposlouchala, trucovala, jednu dokonce utekla. Běžela, běžela, neznámo kam, našli ji až daleko za vesnicí.

Ó jak toho vznešeného pana statkáře nenáviděla, z celé své duše. Nic pro něj nezname-

naly děti chudých nádeníků, nenechal by si od nich ani ruku políbit, tak se jich štítíl. Bodejť, když bydlel v přepychu a ony ve chlévě. A přece milostivě shlédli k té ubohé chudině. To když měl na sv. Aloise svátek.

V předvečer mu přišla vyhrávat hudba, všichni mu blahopřáli, dělali ovace. A on přinesl tvrdé bonbony, pak je hrstí rozhodil mezi děcka. Kluci se vrhli na zem, hledali je v prachu, pak je špinavě olízli a cucali v puse. Pár si jich přinesla i hloupá Anděla. To ona Tonča, by si nevezala ani jeden.

Přesto musely žít i v takových podmínkách. Umýt se chodily do potůčku, co tekł za zahradou statku a na vyprání prádla měly nárok u šafářky. V kuchyni na velkém sporáku se ohřál hrnc vodu, dostaly mýdlo a půjčila jim drhlenu.

Celé léto matka denně pracovala na poli jako ostatní nádeníci, tam i obědvali. Paní statkářka dbala na to, ať kuchařka navaří dost jídla, aby se všichni do sytosti najedli. Andělka s Toninkou přišly se školy, svou přidělenou porci snědly na schodkách u domu a pak šly pomáhat na pole. V neděli všichni co na statku pracovali, obědvali ve velkém čeledniku. S nadcházejícím podzimem štědrost paní statkářky poněkud opadla a začala s jídlem očiividně šetřit. Obědy byly slabé, o večerích ani nemluvě. Omezila i přiděl chleba. Mamka ukrojila hladovým dcerkám každé jen krajíček, třebaš by snědly dvakrát tolik a řekla jím k tomu. „Děvčátka, chlebiček šel spát. Nesmíme ho budit, abychom ráno měly co snídat.“ Podělila je jablky, ty měla pro ně schované, ale hlad tím neukojily. Co myšlenek prošlo hlavou mladé ženy, zvlášt' v noci, kdy spala s dcerkami na tvrdých palandách, aniž by se bála nějakého nebezpečí. Zvykla si, nebo až tak otupěla? Ne, byla to její statečnost a vytrvalost ve víře v lepší život. Zajisté, že vzpomínala na rodnou ves, sestry, mamičku. O své rodinné tragédii jím napsala jen pár řádků.

V dalším pokračování je nutné nahlédnout do rodné chaloupky, jak žila její rodina.

Mamička byla už několikanásobnou babičkou. Anča byla vdaná v přespolní dědině, takéť Veruna. Doma zůstala nejmladší Kateřina. Také se vdala, měla dvě dcerky a babička bydlela s nimi. Mladí manželé rovněž neměli na rúžích ustláno. Malou chaloupku opravovali, víceméně lepili, jak se dalo, polnosti nevlastnili skoro žádné, pak bylo těžké sehnat dostatek píce pro jejich jedinou kravičku, tolik potřebnou, aby rodině poskytla obživu. Nepřímou pomocí do domácnosti přispívala také babička. Lidé tehdy moc k doktorovi nechodili, kde by vzali peníze a ona byla v celé vesnici uznávaná jako jediná masérka. Svou masáží aspoň trochu nahradila doktora. Nestěžovala si na nedostatek „svojiých kšeftů“, jak říkávala. Ono vždycky někoho něco bolelo. Za svoji práci přinášela domů mouku, trochu obilí, někdy slaninu, sádlo a jiné potraviny v té době tolik vzácné. V bohatších domech jí dali i nějakou tu korunu. A také si uměla své zákaznky otipovat, kdo je kdo.

Přišel k nim chlapec. „Pochválen buď Ježíš Kristus, tetičko, máte dojít namastit našu mamičku.“ „No dojdou a čí jsi?“ Když odešel, babička prohlásila: „Tá nech počká, ještě je mně dlužna za poslední mastění, je to lakomá selka.

Tak míjel den za dnem, blížily se vánoce.

V těch časech nevládla mezi lidem nějak výrazná korespondence, proto byli všichni doma překvapeni, že psala Cilka a v dopise prosila, zda by mohla přijet s dcerkami k ním na svátky. S čímž rodina samozřejmě souhlasila. Ani mladý hospodář Jiří, babiččin zeť proti tomu nic nenamítal. Zašel k sedlákovi s prosbou, ať s koňmi a vozem jede pro ně k vlaku. Jen trochu se opozdil a ony všechny tři se vydaly pěšky. Sněhu bylo po kolena a mamka prošlapovala cestu, aby se děvčatům lépe šlo. Radostně se rozběhly k vozu, který pro ně přijel a odvezl je k babičce, kde byly vřídne přijaté celou rodinou. Babička

si hned všimla, že dcera je pohublá, smutná a obě vnučky takové zakřiknuté. Toninka zůstala i nadále tichá, málomluvná, kdežto Andělka se brzy osmělila a všeho si všímala. Obdivovala velkou chlebovou pec, líbil se jí vyřezávaný kostn, malovaná truhla na šaty, seznámila se s tetou, strýčkem i sestřenkami. Ale nejvic se jí líbila babička. Tu si velice zamilovala a chtěla být v její blízkosti. Točila se jenom kolem ní, i u stolu vedle sebe seděly a po večeři ji tiše šeptla: „Babičko, tady nechodí chlebiček tak brzy spát, jak u nás na Hané, vždyť jsme jej všichni jedli až večer.“ A stará matka to pochopila, třebaže si Cilka nestěžuje, žije s dětmi v nouzi. Velmi ráda by jí pomohla, ale jak.

V duchu děkovala Jiřímu, vždyť projevil tolik dobré vůle a nebyl proti tomu, aby jim poskytli přístřeší alespoň na ty vánoční svátky a tak s dcerou Kateřinou chystaly v rámci jejich možností štědrovečerní večeři.

Každý dostal oplatek s medem, byla houbová polévka, krupice, pupáky, uvařené sušené ovoce a nakrájené klínky velkých vdolků, upečených v peci. Jablíčky a pozlacenými ořechy byl ozdoben malý stromeček a pod ním pak celá rodina si zazpívala koledy. Ježíšek v té době nikomu žádné dárky nenaděloval. Po večeři hospodář poopravil na petrolejové lampě knot, aby pěkně hořela, nečoudila, přiložil do kamen dvě veliká polena, ať si všichni užívají v teple tak vzácné vánoční pohody. Babička mezi vnučkami spokojeně podřimovala. Teta Kateřina nabádala neteře, i své dcerky, ať se pokusí o nějaké štědrovečerní zvyky, třeba lét olovo nebo házet botou. Jenže ony všechny měly hlavy u sebe a cosi si neustále mezi sebou špítaly. O čem si to povídaly?

Prý půjdou na koledu. To navrhla Marie, starší domácí dcera. „No co, v tomto tajemném svatém večeru budou lidé štědrí a než přejdem dědinu, kdo ví, co všechno za koledování dostaneme,“ přesvědčovala je horlivě.

Marie byla snílek a velká čtenářka. Jen by seděla a četla. O zámcích, zámeckých komnatách, nastrojených princeznách a pak zasněná se viděla jednou z nich. Představila si prostornou síň, v ní vysoký vánoční strom ozdoben zlatými řetězy a čokoládovými figurkami.

Čokoládová figurka. Až se zachvěla tomu bláhově vysněnému přání, když ve své fantazii si v duchu říkala, ó kéž bych si ji přinesla. První byla oblečena, vzala velkou tašku, počkala, až se děvčata oblečou a vyrazily do ulic. Na cestě potkaly sousedového Toníka, ten už šel z koledování domů. Jeho taška moc plná nebyla, ale cosi si v ní nesl. „Jé vy jdete pozdě, dědinou prošla spousta koledníků, teď už vám nikde nic nedají,“ řekl jim.

Byly zklamané, proč se nevypravily spíš a tak nějak bez cíle šly ulicí vedle nízkých domků, pak odvážně u jednoho zakleply a začaly zpívat „Narodil se Kristus Pán. Dveře se prudce otevřely a v nich se objevil zamračený strýc. Měl na sobě ošuntané konopné „gatě“, na bosých nohou pantofle a rozkřikl se na zpívající děvčátka. „Co to tady zas stojí za žebrota, a kolik vás ještě dnes bude chodit?“ Hodil jim do prázdné tašky pár zvadlých jablek, dva staré oschlé klínky vdolku a dva krajíce tvrdého chleba, jeden byl plesnivý.

Vystrašené kolednice koledu ani nedozpívaly, daly se na útěk a až se venku trochu zklidnily, šly rovnou domů. Neměly totiž odvahu ještě někde jinde zaklepat na dveře. Mariin sen o čokoládové figurce se nesplnil. „Babičko, co je to žebrota, to jsme my?“ Chtěla vědět Andělka, když babička jejich vykoledované dary drobila slepičkám.

Doba se postupně změnila k lepšímu a osud k nim byl příznivější. Sestry měly od dětství každá jinou povahu. Anděla na příbuzné nezapomněla, ani když se vdala a své styky s nimi nikdy nepřerušila. Naopak Antonie hned po své svatbě už se k nim nehlásila. Nepřijela, nenapsala, žila si svůj život.

Myslivecké sdružení Šumárník Kněždub

*srdečně Vás
zveme na*
**MYSLIVECKÝ
PLES**

*dne 5. ledna 2013 v 19:30 hodin
v Sokolovně Kněždub
k tanci a poslechu hraje dechová hudba*

SVÁROVANKA

*bohatá věcná a zvěřinová tombola
losování hlavní ceny ze vstupenek*

Srdečně zvou pořadatelé

KNĚŽDUBSKÝ ZPRAVODAJ 4/2012

čtvrtletník,

vydává OÚ Kněždub v nákladu 430 ks

Redakce: Libor Grabec, ing. Jan Petrucha, Ludmila Krausová,
Jana Skamelková a autoři jednotlivých příspěvků.

Neprošlo jazykovou úpravou, neprodejné